PRSKOLET

Venda Mourek si koupil starého, stařičkého mopeda. Moped je ta nejmenší motorka, se kterou se jezdí na nákupy a na ryby a má pedály, a když na ty pedály pořádně šlápnete, moped se rozprská a pak už si to přede jako kocour a jede si to jako po másle.

Vendův moped byl modrožlutovšelijaký a hned první den na něm Venda vyrazil na koupaliště. A jak si tak jede silničkou na Zličín a Loděnice, předjela ho nafoukaná škodovka Octavia a její řidič, pan Kebule, posměšně zatroubil a zakřičel na Vendu Mourka Kampak na tom kozích dechu, mládenče?

Venda se zamračil a dělal, že neslyší, a dělal dobře, protože hádat se za jízdy s jiným řidičem se vážně nesmí. Ale za chvilku už tu byl další vtipálek. Vendu předjížděl lord ford. Byl černý, jen cylindr mu chyběl, a měl otevřená okénka a šofér pan Bledule telefonoval mobilním telefonem (a to se za jízdy už vůbec nesmí!) a polámanou angličtinou vykřikoval Maj dárling, teď právě gou se svým kárem kolem very legračního dopravního prostředku, zvaného v Čechách splašené trubky! A lord pyšně přešuměl, a než se Venda zamračil i na něj, byl za Berounem.

Jen ať si klidně říkají kozí dech a splašené trubky, pošeptal Venda svému mopedu a pevně stiskl jeho řídítka. Jsou to hloupí hlupáci a my si nesmíme nechat kazit náladu! A tak jeli a pískali si a Venda se těšil, že si dá v Berouně zmrzlinu, a taky se těšil, jak hupsne do modroučké vody koupaliště v křivoklátských lesích….

Jenže jejich dobrá nálada netrvala dlouho. Bzink, předjel je meďour mercedes – a dzzzzink, o kus dál zabrzdil a zastavil. A z mercedesu vyskočil pan Andule a mával na Vendu, aby zastavil taky. Venda poslechl a slušně povídá Copak, stalo se něco? Rád vám pomůžu. Ale pan Andule už má v ruce fotoaparát a řehtá se jako poník a nemůže popadnout dech. Jestli bys, mladej, dovolil, já bych si vyfotografoval ten tvůj PRSKOLET! Bóže, tolik let už jsem PRSKOLET neviděl, to sis ho půjčil z muzea? A hned fotografuje moped i Vendu a pořád se přitom kření a Venda má vztek a v tom vzteku ne a ne moped nastartovat, aby mohl rychle odjet a pan Andule se směje ještě víc a vykřikuje PRSKOLET CHTĚL OBJET SVĚT, VRÁTIL SE NÁM ZA STO LET! A pak se ozvalo bzink a mercedes byl pryč.

Venda si utřel slzičku, ale protože kluci nebrečí, nadechl se a pohladil svůj nový malý motocykl a pošeptal mu Nic si z toho nedělej. Já tě miluju, mopedku! a sedl a šlápl do pedálů a moped si to předl a jeli dál za zmrzlinou a koupalištěm v křivoklátských lesích v kamenném lomu….

Ten den bylo strašlivé vedro a koupat se chtěli snad všichni naháči z Prahy, Berouna a okolí, a tak když Venda přijel ke koupališti, stála na prašné cestě před pokladnou dlouhatánská fronta aut. Auto se lepilo na auto a košile se v tom vedru lepily na šoféry a všichni se zlobili,

hartusili, proč to jde tak pomalu, ale nic jim to nebylo platné, protože paní v pokladně u parkoviště byla na prodávání lístků sama. A tak musela auta poslušně čekat a dívat se, jak po úzké prašné pěšince, která kolem nich zůstala ze široké prašné cesty, pochodují ke koupališti malí a velcí naháči, kteří přišli pěšky, a jak kolem nich frčí kluci na koloběžkách a kolečkových bruslích a taky na kolech. Nohy i kola i koloběžky i brusle si to vesele metelily kolem auťáků a najednou byly desetkrát rychlejší.

A protože ta pěšinka byla úzká tak akorát i pro jeden moped, projížděl kolem stojících aut Venda Mourek, a ejhle! Na konci fronty předjel mercedes, ve kterém obracel oči v sloup zpocený pan Andule, a u domečků s obrázky Slečny a Pána, kam se chodí čůrat, předjel moped lorda forda, ve kterém telefonoval naštvaný pan Bledule, a nakonec předjel i nafoukanou škodovku Octavii. V té seděl zpocený pan Kebule a cpal se řízkem a honil mouchu, která mu ten řízek chtěla sníst. Všichni tři pánové se vztekle dívali, jak je kozí dech neboli splašené trubky neboli PRSKOLET královsky předjíždí, a věděli, že než se oni doplazí k pokladně, Venda Mourek už bude mít modroučké jezero v lomu sedmkrát přeplavané tam a zpátky. Záviděli mu, a kdyby jim v tu chvíli Venda řekl Vyměním s vámi svůj PRSKOLET za vaše auťáky bouráky, hned by měnili!

Venda přeplaval lom jedenáctkrát a večer, když stíral z mopeda prach, bylo oběma moc dobře. A těšili se na další odpoledne na silnicích a Venda řekl Jenom bych byl rád, kdybychom potkali míň posměváčků a vzteklounů! Ale v tom si jeden neporučí, usmál se a dal mopedu dobrou noc a za tři dny vyrazili na výlet do Českého ráje. Z Prahy do ráje je to trochu dálka a trochu nedálka, ale ti dva se vrátili až po televizních novinách. Máma už o ně měla strach a hned ve dveřích povídá Vendovi Ne aby ses s tím svým motocyklem miminkem vydal k severnímu pólu! To byste se mi vrátili až v příštím století a já bych strachy umřela!

Vendu hned napadlo, že maminka taky zná tu posměšnou říkačku PRSKOLET CHTĚL OBJET SVĚT, VRÁTIL SE NÁM ZA STO LET!, ale jak znal mámu, dobře věděl, že ona se tou říkačkou jeho modrožlutovšelijakému mopedu nikdy nesmála!